

World Goodwill

NYHETSREV

Nr 3 2009

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen.

Goda relationer till allt som lever

En central trosföreställning som inspirerar World Goodwill i dess arbete är att man bara genom att ihärdigt använda den goda viljan kan få en värld av goda relationer. Precis som god vilja är goda relationer ett verkligt angeläget koncept. Än så länge tar man inte hänsyn till det för det kräver nämligen en nästan total omvälvning av tankar och känslor. Olika kriser som hela tiden drabbar och pinar oss, rasism, ekonomisk ojämlikhet, ekologisk skövling etc är så klara exempel på dåliga relationer, att det borde vara självklart att visa goda relationer på individuell, grupp-, nationell eller global nivå. Vi är glada över att det finns så många människor med god vilja som antagit utmaningen och tillämpar den goda viljan i så många situationer som de kan. Vi skrev om detta i det senaste Nyhetsbrevet. Så som Alice Bailey anmärkte är "en intressant aspekt av den goda viljan att när den utvecklas i det mänskliga medvetandet så blottlägger den allra först den befintliga splittring, som överallt kännetecknar det politiska, religiösa, sociala och ekonomiska liv som människor lever. Blottläggandet av något slags splittring åtföljs alltid (ty sådan är den mänskliga andens skönhet) av alla tänkbara ansträngningar för att överbrygga eller hela splittringen ifråga." (Alice Bailey, *Strålarna och invigningarna*, pp.636)

Men en del vill gärna invända mot

att man ofta menar 'goda relationer mellan människor' när man pratar om goda relationer. Just nu varnar naturvårdare för en annalkande stor våg av förintelse av arter på jorden. Denna våg blir den sjätte i ordningen, och för första gången är den direkt orsakad av människors handlande. Hur ska då våra relationer till de andra naturrikerna se ut i det perspektivet? Svaret ligger i det faktum att den goda viljan inte är begränsad till en enda aspekt av skapelsen, utan är en universell utstrålning som omspannar alla varelser. Samtidigt som den helar splittringen mellan människor, reparerar den de ibland bekymmersamma relationerna till våra andra medvarelser. Sålunda utvecklas bra relationer till de andra naturrikerna helt självklart parallellt med goda relationer mellan människor.

Vi har fortfarande har mycket långt kvar innan vi fått goda relationer mellan människor. Detsamma gäller för våra relationer till djur, växter och även till mineralriket. Så det kan vara lönt att ta sig en funderare över var vi står just nu, och samtidigt reflektera över några av de nykläckta projekt och idéer, anförda av enskilda och grupper, som avser att hela splittringen mellan oss och andra förnimmade väsen.

DEN GODA VILJAN ÄR... *en helhetens bro mellan naturrikerna.*

Ett kretslopp av liv och medvetande

När vi riktar in oss på de andra naturrikerna blir vi häpnad över den helt enorma artrikedomen på vår jord. Under det att mångfald, olikheter, skiljaktigheter, artrikedom, formvariation bland de synliga

djuret och växterna är enorm, så ökar mångfalden otroligt mycket på den mikrokosmiska nivån. Man slås också av den utomordentliga genialiteten i livets sätt att lösa problemen i olika livsmiljöer,

även de mest extrema. Så t.ex. finns det på havsbotten s.k. *black smokers*, som är hydrotermala utlopp eller hål som skapas genom uppvällande vulkanisk aktivitet. Överhettat vatten, rikt på lösta mineraler från jordskorpan, forsar ut i det kalla, mörka vattnet på havsbotten. Här finns inget som helst dagsljus, men en del bakterier har utvecklats, som kan omvandla hettan, metanet och svavelföreningarna som *black smokers* tillhandahåller till energi. Processen kallas kemosyntes. Mer komplexa livsformer såsom musslor och tubmaskar lever på sådana organismer. Organismer längst ner i näringskedjan avsätter också mineral till basen av en *black smoker*, och fullbordar så livscykeln.

Den enorma variationsrikedomen av levande väsen skapar problem – hur ska man göra något vettigt av denna mångfald? Människor vill alltid göra sin omgivning begriplig, hon vill finna eller känna igen mönster. För allmänheten verkar det relativt enkelt: det finns djur, växter och mineral, och sedan behöver man inte tänka mer på det. Men forskare som studerar naturen och dess fenomen, behöver större precision. Den grundläggande trefaldiga indelningen i djur, växter och mineraler fastslogs på 1700-talet av Carl von Linné, fadern till den biologiska systematiken, som den högsta nivån i hans system. Taxonomi är vetenskapen om indelning eller klassificering av organismer i *taxa*, dvs i olika typer och undertyper, och för biologen som försöker hitta betydelsen av relationerna mellan olika typer av djur och växter, så är det självklart ett viktigt redskap. En nyckelfråga är, på vilken grund ska man göra distinktionerna mellan olika varelser? Linné bestämde att den huvudsakliga grunden var strukturell. Så, för att ge ett bekant exempel, är den viktigaste distinktionen mellan ett pungdjur såsom en känguru eller en koala, och andra däggdjur att pungdjuren har en pung där ungen tillbringar en del av sitt tidigaste liv. Det finns andra distinktioner (pungdjuren har t.ex. generellt en lägre kroppstemperatur), men att identifiera en synlig fysisk skillnad som den nämnda är något som en lekman lätthet kan förstå.

Men med tiden upptäcktes fler och fler arter av djur och växter (klassificeringen av mineral slopades snart nog) och denna rikedom, detta överflöd, skapade ett behov av att fastställa deras

plats i Linnés system och att göra åtskillnad mellan dem. Dessutom gav utgivningen av Darwins *Om arternas uppkomst* 1859 ett helt nytt perspektiv på den möjliga relationen mellan olika typer av varelser. Fastän man använder Linnés system än idag så har det nu kompletterats med andra system som bygger, inte bara på den synliga fysiska strukturen, utan även på genetiska likheter och skillnader mellan arter, och hur dessa relaterar dem till varandra i evolutionära termer. En sådan metod att klassificera varelser involverar användandet av sofistikerade statistiska tekniker och DNA-analys. Härigenom blir den inte längre så lättförståelig för allmänheten. Den har skapat några helt förvånande slutsatser – så t.ex. att svampar är närmare släkt med djuren än med de gröna växterna.

Är detta då den 'sanna' ritningen av livets träd? Och i så fall, hjälper det allmänheten att fundera över hur vi bör förhålla oss till de andra naturrikena? Om vi tar frågan om sanningen först, bör vi nog vara ganska försiktiga. Det ligger många osäkerheter i skapandet av ett så komplicerat klassifikationsschema, något som alla involverade forskare kan skriva under på. Och vetenskapen har till vana att granska och revidera sina egna teorier i ljuset av nya bevis. Det kanske är klokare att säga att den nyaste modellen är mer användbar för många forskare, i ljuset av deras nuvarande teorier och observationer, än den äldre linneanska modellen. När det gäller folk i allmänhet verkar det troligt att den äldre modellen faktiskt är mer användbar, eftersom den delar in världen på ett sätt som är mer i överensstämmelse med det sunda förnuftet. För en iakttagande lekman verkar gröna växters och svampars orörlighet ha större släktskap än detaljer i deras respektive DNA.

När vi ser på vår relation till de andra naturrikena är en helt ofrånkomlig fråga den om de levande väsendenas ursprung, och vår fysiska relation till dem: med andra ord, som nämnts ovan, frågan om evolutionen. Som vi sett har den nutida biologiska forskningen helt avgjort dragit slutsatsen att människor och andra djur härstammar från tidigare och mer primitiva livsformer. Sålunda betonar denna teori mänsklighetens släktskap med andra livsformer, i sig något som är positivt. Naturligtvis godtar inte alla den teorin.

Den mest välkända motstridiga teorin är den religiöst motiverade *kreationismen*, som inte godtar tanken att människor direkt härstammar från mer primitiva livsformer.

Alice Bailey och andra författare av den tidlösa visdomen, intar en ståndpunkt någons emellan de båda ytterligheterna, i det att de håller med kreationisterna om att den mänskliga formen inte är den evolutionära produkten av tidigare existerande djur, men att livet och medvetandet som ingjuter kraft i formen har utvecklats genom de olika föregående naturrikena, till och med genom mineralriket. Att förklara denna något paradoxala synpunkt skulle föra alltför långt från ämnet, men den som är intresserad kanske kan konsultera *Den hemliga läran: Antropogenes*² av Helena Blavatsky och *Ockult vetenskap: några grunddrag*³ av Rudolf Steiner. [Antropogen av grekiskans *anthropos* mänskliga och *genese* skapad, Antropogena processer är sådana som kan härledas ur mänskliga aktiviteter, i motsats till de som förekommer i ett naturligt, av mänskligt icke påverkat, tillstånd. Plast är t. ex. antropogen, eftersom det inte förekommer naturligt. Man använder ofta termen där människans påverkan på omgivningen diskuteras, såsom debatten om växthus-effekten. Förf anm.]

I själva verket finns det inget säkert sätt att fastställa hur livet uppkom, eftersom bevisen är fördolda genom enorma tidsrymder och lika stora osäkerheter om de faktiska villkor som rådde då (man får även räkna med möjligheten av andra fysiska lagar än de vi nu känner till). Men detta behöver inte hindra oss från att erkänna vår relation till andra väsen. Alice Baileys författarskap och andra författares i den tidlösa visdomens tradition, drar en skiljelinje mellan formens biologiska aktivitet och energin hos livet som sådant, som, liksom fysikens energi, varken kan skapas eller förstöras. Den är den osynliga pådrivaren bakom all biologisk aktivitet, och den fortsätter, den går vidare när den biologiska aktivitet som vi kallar fysiskt liv har upphört. Det livet är identiskt i alla väsen. Vi kan lita på insikten att man kan varsebli de mystiska livsenergierna som pulserar genom alla former, och detta faktum i sig är en garanti för att hävda att det finns ett direkt och oförstörbart gemenskapsband mellan de olika naturrikena. Det spelar ingen roll om vi uppfattar eller kan föreställa oss deras ursprung

och slutliga bestämmelse.

Folk är nu i allmänhet bekanta med Darwins observation att evolutionen sker genom naturligt urval eller med andra ord den starkastes överlevnad (eng. *the survival of the fittest*). Oturligt nog har somliga förenklat och förvanskat denna lära till att ge en bild av brutal konkurrens, som därefter anbringats på det mänskliga samhället. Implikationerna är att bara de starkaste individerna (eller företagen eller samhällena...) överlever och blomstrar. Ett fåtal drar en ännu mer extrem slutsats, och menar att bara de starkaste bör få överleva och blomstra – då befinner vi oss på det sluttande planet, som kan leda till eugenik (= rashygien eller rasförädling). Men Darwins ursprungliga iakttagelse var långt mera subtil än en sådan förvrängd karakteristik. Det engelska *fitness* är inte lika med styrka, utan kan syfta på vilka som helst icke ärftliga egenskaper som gör det troligare att en organism kommer att överleva och reproducera sig. Fastän det är sant att många arter lever på andra eller konkurrerar med andra om födan, är symbios, dvs då arter långsiktigt interagerar till fördel för dem båda, vanligt förekommande i djur- och växtriket. Ja biologen Lynn Margulis gör gällande att symbios är en mer betydande drivkraft i evolutionen. Så det verkar som om den fysiska evolutionen inte ger mänskligheten någon klar ledning för hur vi ska förhålla oss till de lägre naturrikena. Istället behöver vi se på evolutionen i ett annat ljus, i medvetandets ljus.

Den tidlösa visdomstraditionen, som Alice Baileys verk tillhör, prioriterar medvetandets utveckling. Vi har följaktligen en moralisk skyldighet att tillåta att detta inneboende medvetande drivs fram och utvecklas. Ett sådant inflytande har speciell relevans på tre områden: djur med en mer betydande intelligens, sällskapsdjur och djur inom lantbruket. Dessa tre områden överlappar varandra i mycket stor utsträckning. De djur som har mest kontakt med den breda massan är sällskapsdjuren. Det är intressant att definitionen av ordet "sällskapsdjur" omfattar inte bara det relevanta domesticerade djur som man håller som sällskap eller för sitt höga nöjes skull, utan även innefattar "en som är speciellt älskad" och rent bokstavligt betyder det engelska verbet att "smeka varsamt eller kela med" (ö. a. Det engelska verbet **pet** betyder

skämma bort, kela med). Dessa ytterligare definitioner ger en mer vidgad syn på relationen människa-sällskapsdjur. Det förstageren fingervisning om att relationen ibland kan fungera som ett substitut för mänskliga relationer. Den uppenbara analogin är en vuxen-barn relation, eftersom ett djur, liksom ett barn, är starkt beroende av den vuxne för sin omsorg och utveckling. Det råder föga tvivel om att stark tillgivenhet kan utvecklas mellan djur och människa, och detta kan vara till ömsesidig nytta. Men, liksom för alla relationer, ligger en fara i att gå till ytterlighet med den. Precis som ett barn kan ett sällskapsdjur bli bortklemat – med andra ord överdrivet frossa i relationen. Skapandet av olika tjänster såsom spa för sällskapsdjur illustrerar just det. Det huvudsakliga målet med barnuppfostran är att hjälpa det växande barnet att upptäcka sina starka sidor och utveckla dem, men även att upptäcka sina svagheter och övervinna dem. Detsamma ska gälla för ett sällskapsdjur, såttillvida som styrkor och svagheter i karaktären kan ges ett erkännande, och förekomsten av instruktörer för djur är ett positivt tecken på det.⁴ Och då man ger ett barn en del av ansvaret för ett sällskapsdjur kan detta vara en fruktbar källa till att lära livets läxor.

En annan människa-djur-relation finns inom området uppfödning för tävlingsändamål, då man avlar fram specifika egenskaper hos en underras eller art. Är detta då ett försök att utveckla djurets medvetande? Svaret är inte helt och fullt klart. Å ena sidan kan det ses som ett försök att renodla uttrycket av egenskaper hos en given djurtyp, med målet att skapa ett perfekt exemplar. Men perfektion liksom duglighet är en term som är öppen för tolkning. Under det att selektiv avel och förädling kan skapa attraktiva fysiska drag hos ett djur, kan detta ibland ske på bekostnad av djurets allmänna hälsa. Man kan också fråga sig om den mänskliga tävlingsinriktningen skymmer intentionen att hjälpa djuret. Återigen bör kriteriet förstås vara den positiva utvecklingen av djurets medvetande. Den selektiva förädlingen är även av stor betydelse i växtriket, och mänskligheten har utvecklat växter både för bättre skörderesultat och det mer subjektiva målet vackrare växter. Är det möjligt att föreställa sig detta, inte för människors behållning, utan

huvudsakligen till gagn för växten som sådan?

En annan aspekt av 'sällskapsdjur' är hur tillgivenheten mellan människa djur ofta uttrycks, nämligen genom kel och smek. Det har visat sig att denna enkla gest spelar en viktig roll, genom att den minskar stressen hos människor. Av det skälet har man tränat hundar och katter. Djuren fungerar som ren terapi som ger boende på sjukhus, ålderdomshem, vårdhem, sjukhem etc ett välbefinnande genom sitt sällskap. Det är faktiskt så att man har utökat konceptet, så att det också omfattar andra arter, t.ex. kaniner, fåglar, delfiner och till och med elefanter. Och fastän växter inte aktivt tröstar människor råder det knappast något tvivel om att en trädgård har en terapeutisk kraft – både aktiviteten att skapa och sköta den, och i den strålande skönheten hos växterna som sådana.

Nära besläktade med sällskapsdjuren är arbetsdjuren, eftersom djuren kan vara bådadera – ett uppenbart exempel är en fårhund. Naturligtvis arbetar djur inte bara på bondgårdar och lantgårdar – det finns en lång rad uppgifter som människor har tränat djuren att utföra. Några exempel är i häst/hund- etc kapplöpningar, för jakt, som hjälp åt fiskare, som vakthundar, som droghundar, och som nämnts tidigare som terapi, blind- och dövhundar och en besläktad kategori av servicehundar, som omfattar hundar som kan hjälpa rörelsehindrade, assistera epileptiker (vid anfall) och diabetiker (insulinkänningar vid lågt blodsocker), och att hjälpa personer som har vissa psykiatriska handikapp. Dessutom har man tränat upp apor till att hjälpa tetraplegiker. Djur har också tränats till att roa och underhålla på scen, i filmer och på cirkus.

Många av dessa exempel på djur som betjänar människor är inspirerande och kan i många fall leda till att vidga djurets medvetande. Men när vi kommer till ämnet djur på bondgårdar, ställs vi inför två viktiga problem. Det första är den moraliska frågan om huruvida människor ska förtära, konsumera och förbruka djur över huvud taget. Detta hänger nära ihop med frågan vilken nytta laborierdjur i biomedicinsk forskning kan ha för människors hälsa. Båda frågorna ställer oss inför svåra moraliska dilemman, som

varenda individ bör ta under övervägande. Den andra är den moraliska frågan om hur laboratoriedjur och djur på bondgårdar behandlas medan de lever, vilket är en fråga för samhället. Vi har redan berört ämnet i ett föregående nyhetsbrev *Vårt levebröds väktare, nr 3 2007* så vi ska inte upprepa argumenten här⁵. En speciell grupp som arbetar med denna fråga är *Compassion in World Farming*⁶. Värt att lägga märke till är forskaren Temple Grandins pionjärbete. Det finns ju många som tycker att det är etiskt att äta djur och att det kanske är ändamålet med deras liv, men som menar att vi människor är skyldiga att ge dem ett gott liv och en smärtfri död. Grandin har till den ändan konstruerat hjälpmedel, för att ge boskapen en barmhärtig behandling i livet och inför slakten.

Under det att boskapen har anpassat sig till omgivningen genom långvarig samvaro med människor, har vi en annan kategori, de vilda djuren som lever i fångenskap i zoologiska trädgårdar eller djurparker. Detta sker av ett antal skäl, av vilka somliga kan sägas ligga i djurens intresse, såsom att försöka bevara utrotningshotade arter, medan andra skäl mera ligger i människans intresse. Vi nämner forskningsändamål och att människan vill bekanta sig med den underbara mångfalden av levande varelser. Dessvärre finns det exempel på att djur behandlas illa på zoo och blir psykologiskt traumatiserade. Men det finns också exempel på mycket omsorgsfullt skapade inhägnade områden, med regimer för utfodring som efterliknar naturen så långt det är möjligt. Om ett givet zoo eller en viss djurpark är till någon nytta för djuren beror av jämvikten mellan de skäl som gjorde att den skapades och den etiska livssynen hos de människor som sköter och leder den.

Mänskligheten har också observerat, att somliga djur visar prov på en betydande intelligens. Det visar på en spännande och intressant möjligheter till kommunikation mellan olika arter. De mest kända exemplen på intelligenta arter omfattar apor, delfiner och valar, och det kommer hela tiden flera bevis för att kråkfåglar kan använda verktyg på ett intelligent sätt. Kråkfåglar är en fågelfamilj som omfattar kråkor, nötskrikor, skator m fl. Ett antal verkliga pionjärer har observerat vilda djur i deras naturliga miljö, och tre av de mest kända är de tre kvinnor man ibland

refererar till som Leakey's Angels (deras mentor var den eminente arkeologen Louis Leakey). Dian Fossey arbetade med bergsgorillor till hennes alltför tidiga död, under det att Jane Goodalls arbete med chimpanser och Biruté Galdikas med orangutanger fortsätter intill denna dag. Deras undersökningar har blottlagt en räkka intelligent socialt beteende, och ett antal apor i fångenskap har lärt sig olika teckenspråk. Beteendet hos valdjuren (delfiner, tumlare och valar) har också studerats rätt ingående och avslöjat deras komplexa sociala mönster och att de använder sig av redskap. Men valarnas och andra djurs hörbara språk är fortfarande något av ett mysterium, och målet att fullständigt förstå våra medvarelser genom vetenskapliga studier enbart verkar ouppnåeligt, eller åtminstone svårfångat.

Eftersom talet är ett så mäktigt inslag i mänskliga tänkandet och resonandet, är det möjligt att vi tillmäter detta sätt att kommunicera en alltför stor vikt. Kanske är djurens liv, och alltså det sätt som de ser världen på, alltför olika människornas liv för att vi ska kunna översätta det till vårt sätt att se. Som exempel kan vi ta bläckfiskar som kommunicerar genom att ändra hudens färgmönster. Eller kanske är det som krävs mer än bara en klinisk, vetenskaplig undersökning av fakta. Det kanske kräver en total inlevelseförmåga visavi djurvärlden. En sådan inlevelse hade, och har alltså, många ursprungsfolk, som för sin överlevnad är beroende av en djup förståelse av djurens beteende. Men nu finns det innovativa forskare, som inte har sitt ursprung i en ursprungsbefolkning, såsom vargbehavioristen Shaun Ellis och björnbehavioristen Else Poulsen, som är beredda att satsa tid och möda för att bekanta sig med djurens vanor och egenheter. Hästränare, som är kända som horse whisperers, (på svenska säger vi att de talar med hästar ö.a.) är ett annat färskt exempel som har fått uppmärksamhet i media. Företeelsen är ingalunda ny, för uppfattningen att hästar kan tränas utan att tvingas, kan spåras så långt tillbaka som till den grekiske soldaten och skribenten Xenofon (ca 430-354 f. Kr.).

J. Allen Boone har i *Vän med allt som lever* beskrivit sina möten med många djur, i synnerhet med schäfern Strongheart som varit med i en rad filmer. Boone vittnar om att hans mest meningsfulla kommunikation med djur i allt

väsentligt var ordlös eller telepatisk. Biologen och författaren Rupert Sheldrake har utfört experiment och sammanställt bevis från andra studier, och kunnat visa på att det förekommer telepati mellan människa och djur, bland annat med hundar och en afrikansk papegoja N'kisi. Följande citat från Alice Bailey har bäring på detta arbete: "Relationen mellan människoriket och djurriket kommer att bli allt tätare. Djurens tjänande av människan är välbekant och sker oavbrutet. Människans tjänande av djuren är ännu inte förstått, men några steg i rätt riktning har tagits. Det måste så småningom upprättas en nära syntes och en på medkänsla grundad samordning mellan dem, och när så skett kommer några högst märkliga fall av mänskligt inspirerad djurisk medialitet att inträffa. Genom detta kommer djurens intelligens (vars embryonala uttryck är instinkten) snabbt att utvecklas, och detta är ett av de mest framträdande resultaten av den planerade relationen mellan människor och djur."⁷ Det finns också bevis för att växter reagerar på musik, och Cleve Backsters arbeten talar för att även växter kanske kan vara mottagliga för människans tänkande. Alla dessa observationer är förenliga med tanken på att liv och medvetande bildar ett enda mäktigt kontinuum, som uttrycker sig i olika grader genom en nästan oändlig mångfald former.

Genom sin långvariga förbindelse med människorna har djur, växter och till och med mineraler tagits in i myter, legender och fabler såsom vänner och allierade eller som fiender och motståndare. Så har vi den traditionella associationen till vissa djurs egenskaper: lejonets mod, elefantens tålmod, rävens slughet. I någon mån gäller detta också växterna: ekens styrka, rosens doft och ljuvlighet, liljans renhet – och mineralernas: diamantens glans, granitens fasthet, guldets lockelse. Sådana insikter av kvaliteterna hos olika väsen kan kopplas ihop med Alice Baileys skrifter om de sju strålarna, som sägs vara de sju grundläggande energier som karakteriserar alla former i alla naturriken. Om man ser det på det sättet bestäms alla arter framför allt av kvaliteten hos en speciell stråle. I människan är uttrycket för en given stråle mer komplex, men samma sju grundläggande strålar är också närvarande i högre eller lägre grad, vilket kan förklara varför vissa indivi-

der uppvisar en känsla av speciell samhörighet med en viss annan art. Sålunda kanske människan genom ett omfattande studium av strålarna, tillsammans med en djup och omsorgsfull observation av henne själv och alla andra varelser, skapa en positiv revolution i relationerna mellan mänskligheten och de andra naturrikena. En sådan revolution är i högsta grad nödvändig, eftersom människans konsumtion hotar vår jords ekologiska struktur⁸.

Sammanfattningsvis kan sägas att mänsklighetens nuvarande relationer med de lägre naturrikena är komplicerade, och sträcker sig från direkt grymhet och utsugning, över likgiltighet och opartisk observation, till en djup och varaktig sympati. Alla människor av god vilja kan hitta sätt att stärka den välvilliga och inlevelsefulla delen av detta spektrum, och på det sättet bidra till en framtid då alla naturriken, från det andliga till mineralriket, hålls av viljan till det goda.

1. Men det finns också andra religiöst motiverade teorier, som inte har några svårigheter med tanken på en biologisk evolution.

2. Denna kan konsulteras på www.theosociety.org/pasadena/sd/sd2-1-01.htm

3. Denna kan konsulteras på http://wn.rsarchive.org/Books/GA013/English/RSP1963/GA013_index.html

4. Men även träningen kan bli till en rigid struktur som inte lämnar utrymme för de specifika egenskaperna hos ett speciellt djur. J. Allen Boone gör i sin bok *Vän med allt som lever* (1974) en åtskillnad mellan att träna ett djur, i vilket människan tvingar på djuret sin syn på hur det ska bete sig och fostra det i vilket människan försöker förstå djuret och samarbeta med det i dess utveckling.

5. Finns att få hos World Goodwill, se adress på sista sidan eller på vår hemsida www.worldgoodwill.org

6. *Compassion in World Farming*, River Court, Mill Lane, Godalming, Surrey, GU7 1EZ, England. Tel. +44 (0) 1483521959; hemsida www.ciwf.org.uk

7. Alice Bailey, *Nationernas öde* (1995)

8. Bra utgångspunkt om man vill studera de sju strålarna är Alice Bailey, *Esoterisk psykologi del 1* (1988)

”/.../ mänsklighetens sedan länge förutbestämda uppgift att vara en kanal för andlig energi till de tre undermänniska naturrikerna. Detta är det viktigaste tjänande som det fjärde naturriket har åtagit sig genom sina inkarnerade själar. Det fjärde naturrikets utstrålning kommer en dag att bli så kraftfull och nå så långt, att dess verkningar kommer att tränga ner till de verkliga djupen i den skapade fenomenella världen, till och med in i mineralriket.”

(Alice Bailey, Nationernas öde, p.121)

Bokrecensioner

Rupert Sheldrake, A New Science of Life

(Mot en ny livsvetenskap, utkom på svenska 1983 ö.a.)

A New Science of Life är en nytgåva av den numera klassiska bok, som utkom 1981. Biologin har många olösta gåtor som den konventionella vetenskapen inte har kunnat förklara, något som gör Sheldrakes teori mer relevant än någonsin tidigare. Mot en ny livsvetenskap skisserar en radikalt ny vetenskaplig modell och omvärderar synen på det genetiska arvet. Rupert Sheldrake menar att fenomen blir alltmer sannolika ju oftare de inträffar. Individuella växter och djur både utnyttjar och bidrar till sin arts kollektiva minne. Till och med kristaller är beroende av ett slags minne. När kemister ger form åt nya kemikalier i en del av världen, blir de lättare att kristallisera någon annanstans. Sheldrake ser sådana processer som exempel på morfisk resonans. Han förklarar hur tidigare former och aktiviteter hos olika organismer kan påverka organismer i nuet genom förbindelser över tid och rum.

Agenda for a New Economy – From Phantom to Real Wealth av David C. Korten (2009)

David Kortens bok kommer i rättan tid. Här presenterar han ett radikalt nytt ekonomiskt reformprogram som i mycket hög grad skulle minska beroendet av finanssektorn. Trots att den är skriven ur ett amerikanskt perspektiv så är bokens argument allmängiltiga. Han drar en skiljelinje mellan wallstreetekonomi och vanligt folks ekonomi, vardagsekonomi, och hävdar att den tidigare grundar sig nästan uteslutande på skapande

av skenrikedom, inbillat välstånd, pengar som skapats ur ingenting, såsom lån genom finansinstitut, som sedan manipulerats och hanterats med komplicerade ekonomiska instrument, med det huvudsakliga syftet att berika de företag och individer som har råd att göra affärer med dem. Han åberopar den nuvarande finanskrisen som ett bevis för denna modells totala misslyckande. Som motsats till detta illusoriska välstånd ställer han ett verkligt välstånd, dvs. de verkliga varor och tjänster som människor behöver för att skapa ett sunt och friskt liv, tillsammans med de ömsesidiga banden av tillit och omsorg som bygger upp samhällen och familjer. Han lägger fram ett tolvpunktsprogram för övergången från en wallstreetekonomi till en reell vardagsekonomi, en övergång som han tillstår kan bli smärtsam, men som han tror är nödvändig om vi ska få ett slut på vårt sätt att leva, som är destruktivt för samhället, miljön och i sista hand för själva mänskligheten. Han sammanfattar genom att ange riktlinjer för hur man deltar i den världsomspännande rörelse som strävar efter att göra de nödvändiga förändringarna.

DEN STORA INVOKATIONEN

(omarbetad version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande* återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och Ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och Ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

* Många religioner tror på en världslärare som ska komma någon gång i framtiden (därav namnet Den som ska komma). Han kallas vid olika namn såsom Herren Maitreya, imamen Mahdi och Kalkiavataren. Folk av olika trosuppfattningar sätter ibland in det namn de själva föredrar i Den stora invokationen.

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut fyra gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska.

Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumnera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda banknumret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembé (3è)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till flera personer. Bankgironummer: 5777-1537